

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **R. P.**, bytem S., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ Praha** či **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 9.5.2011 proti rozhodnutí ze dne 31.3.2011 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 31.3.2011, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 20.12.2010 č.j. X, jímž zamítla žalobci žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 24.11.2011 nebyl invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale nadále byl invalidní pro invaliditu druhého stupně.

V rozhodnutí ze dne 31.3.2011 o zamítnutí námitek žalobce žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 10.3.2011 bylo zjištěno, že žalobce *není invalidní pro invaliditu třetího stupně* dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, je i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního

stavu byla určena ve výši 50%, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozpětí 30-40%, která byla stanovena na horní hranici, tj. 40%, a zvýšena o 10% dle § 3 odst. 2 vyhlášky vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace. Tomuto zařazení odpovídá středně těžké funkční postižení, kdy je přítomen bolestivý páteřní syndrom na podkladě degenerativních změn a prodělané operace bederní páteře. S ohledem na nutnost tlumení bolesti i pomocí zavedeného katétru byla zvolena horní hranice procentního rozpětí a s ohledem na pracovní kvalifikaci i navýšení na výsledných 50 %. Dále žalovaná uvedla, že se pečlivě zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad rámec jejich rozsahu, ale i po přezkoumání celkového zdravotního stavu činí pokles pracovní schopnosti 50%, takže nedošlo ke změně z druhého na třetí stupeň invalidity, proto nejsou tak splněny podmínky pro vznik invalidity třetího stupně, a tudíž ani podmínky pro změnu výše invalidního důchodu dle § 41 odst. 3 zákona, proto byly shledány námitky jako nedůvodné.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně a byl nedostatečně zjištěn či byl chybně posouzen, protože se zhoršil. Závěrem bylo navrženo posouzení zdravotního stavu i nových lékařských zpráv a po provedeném řízení napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované.

Z připojeného spisu zdejšího soudu sp.zn. 16Cad 9/2006 vyplývá, že pravomocným usnesením ze dne 7.4.2006 bylo řízení zastaveno, když rozhodnutím žalované ČSSZ Praha ze dne 3.11.2005 byla zamítnuta žádost žalobce o plný invalidní důchod, jelikož jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla pouze o 50%.

Žalovaná v obsáhlém vyjádření ze dne 27.6.2011 mimo jiné navrhla vypracování nového posudku o zdravotním stavu žalobce příslušnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (*dále jen PK MPSV nebo komise*), který je v přezkumném řízení stěžejním důkazem a je závazný i pro soud, když subjektivní přesvědčení žalobce o invaliditě třetího stupně musí být podpořeno objektivním zjištěním. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce bylo zjištěno, že napadené rozhodnutí ze dne 31.3.2011 bylo žalobci doručeno dne 5.4.2011.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Sokolov* soud zjistil ze založeného záznamu o jednání OSSZ a z posudku o invaliditě ze dne 24.11.2010, že žalobce byl nadále uznán invalidním pro invaliditu II. stupně, kdy rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýraznějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII. (*dle posudku PK MPSV ze dne 22.9.2011 jde o úřední omyl, protože správně jde o kapitolu XIII.*), oddíl E, položce 1d přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna (doba platnosti posudku uvedena 12/2012). Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě ČSSZ – lékařská posudková služba, pracoviště pro

námitkové řízení Plzeň, *ze dne 10.3.2011* vyplývá, že žalobce byl nadále uznán invalidním, jedná se o invaliditu druhého stupně, jelikož rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1c přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40% a vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10%, takže celkově činí 50%.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 22.9.2011, jemuž nebyl žalobce přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* žalobce byl invalidní, šlo nadále o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně; příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je chronický vertebrogenní algický syndrom se dvěma provedenými operacemi páteře, a to v roce 1994 dle dokumentace a aktuálně 8.2.2011, kdy byla provedena perkutánní stabilisace L3-5 pro stav po fraktuře L4, stenosa L4/5, pro který je žalobce obecně není schopen těžké práce se zvedáním a přenášením břemen, práce ve vynucené poloze, práce v nepříznivých klimatických podmínkách a práce spojené s delší chůzí či stáním; je schopen práce lehké, v suchu a teple s možností střídání poloh. PK MPSV hodnotila dle kapitoly XIII., oddíl E, položky 1c přílohy k vyhlášce na horní hranici rozmezí (30-40%), tj. 40 %, neboť se jedná o středně těžké funkční postižení se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, se snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení s omezením některých denních aktivit. Komise dále navýšila dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10%, takže celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 50%. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, položky 1d, neboť dle doložené lékařské dokumentace se nejedná o postižení s těžkým funkčním postižením, prokazatelně se nejedná o těžké poškození nervů s paresami a svalovými atrofiemi, s poruchou hybnosti končetin a závažnými poruchami svěračů. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Před dožádaným Okresním soudem v Sokolově dne 27.10.2011 žalobce mimo jiné setrval na podané žalobě pro nesouhlas s obsahem posudku PK MPSV, neboť nebylo zohledněno, že jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý, jezdí do ambulance bolesti v Plzni a budou mu do břicha implantovat tzv. neuromodulaci, proto se domnívá, že se jedná u něho o invaliditu třetího stupně a považuje se za neschopného výkonu jakéhokoliv zaměstnání. Závěrem navrhl posoudit lékařské zprávy z ambulance bolesti z posledních 6 let v přítomnosti lékaře, který zná jeho zdravotní stav a souhlasil s projednáním věci v jeho nepřítomnosti, neboť do Plzně se dopravuje pouze sanitou.

Následně k žádosti zdejšího soudu PK MPSV doplnila posudek dne 15.12.2011, kdy setrvala na svém posudku ze dne 22.9.2011 a zdůraznila, že nově doložené odborné nálezy nevedou k jinému posudkovému závěru a z nálezu MUDr. L. ze dne 14.6.2011 je patrný

stejný závěr, jaký učinila PK MPSV dne 22.9.2011, že totiž převažuje ve funkčním dopadu pseudoradikulární postižení se syndromem bolesti, vlastní kořenové dráždění je jen občas. Při hodnocení se musí vycházet jen z dostatečně objektivizovaných nálezů, intenzitu bolesti však nelze objektivizovat a její kvantifikace není ani uvedena v zákoně, dle kterého posuzování probíhá; k léčbě v ambulanci bolesti lze jen přihlédnout a zhodnotit nálezy objektivizované, ne tedy výčet množství léků, které byly pacientovi aplikovány. (*Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 18.1.2012 se žalobce nezúčastnil a zaslal dne 18.1.2011 sdělení prostřednictvím faxu, že byl dne 9.1.2012 vyšetřen ve FN Plzeň – centrum pro léčbu bolesti, bude pozván na testování efektivity spinální analgezie a bude případně žádána pojišťovna o úhradu dávkovacího systému, který stojí cca 250.000,-Kč. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby, jelikož žalobce byl sice shledán nadále invalidním, ale jedná se stále o druhý stupeň invalidity a nikoliv požadovaný třetí stupeň. I s ohledem na doplnění posudku posudkové komise má žalobce možnost s přihlédnutím na stávající zdravotní stav či v případě jeho zhoršení, podat novou žádost o přiznání vyššího stupně invalidity, neboť v tomto řízení se jeho zdravotní stav posuzoval k datu 31.3.2011.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány posudkovými lékaři (ČSSZ i PK MPSV), jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity třetího stupně upravené v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky).

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán vyšší stupeň invalidity pro

zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 31.3.2011*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 31.3.2011 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 22.9.2011 následně doplněného a vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Na rozdíl od lékaře OSSZ hodnotícího zdravotní postižení dle položky 1d uvedené kapitoly a odd. E, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 20.12.2010, lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce shodně dle položky 1c téže kapitoly XIII. a odd. E. Přiznaná 50% ztráta schopnosti soustavné pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz, vysvětlen byl i důvod odlišného hodnocení ohledně předmětné položky uvedené kapitoly a oddílu.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 31.3.2011 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity třetího stupně; žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami ze dne 19.1.2011 uplatněnými proti rozhodnutí ze dne 20.12.2010.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 18.ledna 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně